

Sinnikkyys * Toimeliaisuus * Elämänhalu

N:o 4

Toimitusneuvosto:
Anneli Varjonen (pj) Terttu Nautilinen
Hans Molander Timo Vesterinen
Riitta Nieminen

Vesteristen sukuseura ry:n
jäsenjulkaisu

Kustantaja: Vesteristen sukuseura ry
Wallinkatu 8 A 3
00530 Helsinki

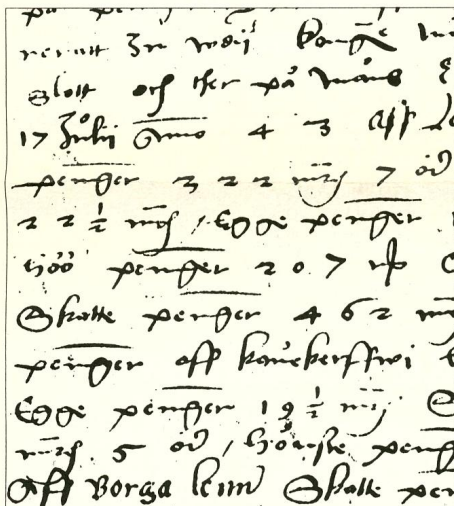
Painatuspäivä
1.11.1995

KÄÄNTÄJÄÄ ETSITÄÄN

Sukuseuran hallussa on ruotsinvalan aikaisia Karjalan Kannaksen veronkantoasiakirjojen kopioita Kansallisarkistosta (ent. Valtionarkisto). Etsimme lukijoidemme joukosta asiasta kiinnostunutta muinaisruotsia taitavaa henkilöä mielenkiintoisen tutkimuksen pariin, jäljittämään Vesteristen historiaa yhä tarkemmin ja mahdollisesti vieläkin kauempaa. Harrastuksesta kiinnostuneet, ottakaa yhteys lähimpään sukuseuran jäsenneen.

4. Vesteristen Viesti

s. 2 Puheenjohtajan palsta	s. 3 Ville – tulevaisuuden Vesterisiä
s. 2 Imatran kaupungin tervehdys	s. 3 Kannaksen pelimanni
s. 2 "Westerinen tekköä mitä tahtoo"	s. 4 Vihtori Vesterisen syntymästä 110-vuotta
s. 2-3 Itse asiassa kuultuna: Jukka Vesterinen	s. 4 Rudolf Koivu innoittajana

Vesteriset lähellä ja kaukana, myös merten takana!

SUKUKOKOUS 1996 IMATRALLA 8 - 9.6.

JUHLA-, KOKOUS- JA SEURUSTELUPAIKKANA

IMATRAN KYLPLYÄ

Tulethan Sinäkin, tulettehan kaikki:
mummit, ukit, äidit, isät, siskot, veljet, miniät ja vävyt, ihan kaikki!

SAIMAAN RANNALLE

Lauantaina ohjelmallinen risteily ja iloista illanviettoa hotellilla. Loistavat mahdollisuudet myös ulkoiluun. Sunnuntaina sukujuhla ja sukuseuran kokous.

Aika ja paikka allakkaan heti ja viesti kiertämään. Risteilystä, ohjelmasta ja majoituksesta jäsenkirje postisi joukossa keväällä.

Sukuseuran jäsenet vastaavat mielellään tiedusteluihin.

Justiina Westerinen

MISSÄ ON ENITEN VESTERISIÄ ?

Yhtenäinen väestökirjanpito Suomessa ja Ruotsissa on maailman vanhinta. Mahdollisuudet sukututkimukseen ovat meillä ainutlaatuisen hyvät, joskin täsmällisiä tietoja väestöstä ja väkiluvusta voidaan esittää vasta 1700-luvun jälkipuolelta alkaen, jolloin koko maasta on varsin kattavasti käytettävissä henki- ja kirkonkirjoja sekä väkilukutauluja.

Suomen väestökirjanpito siirtyi atk-aikaan 1970-luvun alussa. Väestökirjatiedot kerättiin ensin henkikirjoista ja niitä täydennettiin kirkollisten viranomaisten paikallisista kortistoista kerätyillä tiedoilla. Näin syntyi koko maan kattava atk-järjestelmä, väestön keskusrekisteriin. Rekisterin nimi on sittemmin muutettu väestötietojärjestelmäksi. Nykyään väestökirjanpito on täysin tietokoneistettu, tiedot päivitetään viidesti viikossa ja ne ovat

jatkovasti ajan tasalla.

Kansallisarkistossa Helsingissä järjestettiin viime vuonna näyttely "Väestökirjoja Suomessa 450 vuotta", jonne Väestörekisterikeskus oli yhdessä tiedekeskus Heureka ja Valtion tietokonekeskuksen kanssa toteuttanut helppokäyttöisen tietokoneohjelman suomalaisista sukunimistä.

Suomalaisten sukunimet-ohjelman aineisto oli poimittu väestön keskusrekisteristä elokuussa 1994. Aineistossa oli 6,9 miljoonaa ihmistä, joista poimintahetkellä oli elossa 5,4 miljoonaa (0,4 miljoonaa ulkomailla). Ohjelmassa olivat mukana kaikkien vuosina 1969 elossa olleiden ja sen jälkeen syntyneiden suomalaisten alkuperäiset sukunimet.

Ohjelmasta selvisivät alueittain ne paikkakunnat, joissa tiettyinä ajanjaksoina oli syntynyt eniten esimerkiksi

Vesterisiä. Jos heitä kunnassa oli alle 20, oli lukumääräksi merkitty 1-20 tietosuojan edellyttämän yksityisyyden suojan vuoksi.

Oheiseen taulukkoon on kerätty ohjelmasta saadut Vesterisiä koskevat tiedot.

Ennen sotia Vesterisiä syntyi eniten Uudellakirkolla, Rautalamilla ja Kanneljärvellä. Sotien jälkeen Helsinki on ollut ykköspaikkakunta. Nimen keskittyminen suuriin kaupunkeihin johtuu muuttoliikkeestä.

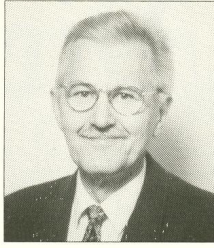
Yleisimmät suomalaiset sukunimet (kesäkuu 1994) ovat suomenkielisinä Virtanen, Korhonen ja Nieminen, joita kaikkia on yli 22 000 ja ruotsinkielisinä Johansson, Lindholm ja Nyman (kaikkia yli 7400). Vesterisiä/Westerisiä oli 2765.

PAIKKAKUNNAT, JOISSA ON SYNTYNYT ENITEN VESTERISIÄ VUOSINA 1935-44, 1945-65 JA 1966-94

	n. 1935-44	1945-65	1966-94
POHJOIS-SUOMI	Suomussalmi (1-20) Kuusamo (1-20) Paavola (1-20)	Salla (1-20) Suomussalmi (1-20) Kuusamo (1-20)	Rovaniemi (1-20) Pyhäjärvi (1-20) Sodankylä (1-20)
ITÄ-SUOMI	Uusikirkko (307) Rautalampi (154) Kanneljärvi (144)	Rautalampi (59) Suonenjoki (42) Vesanto (22)	Kuopio (33) Suonenjoki (24) Rautalampi (1-20)
ETELÄ-SUOMI	Helsinki (51) Kotka (1-20) Kymi (1-20)	Helsinki (110) Heinola (1-20) Vantaa (1-20)	Helsinki (127) Vantaa (34) Espoo (23)
LÄNSI-SUOMI	Viitasaari (117) Kivijärvi (26) Petäjävesi (22)	Viitasaari (39) Turku (37) Kannonkoski (26)	Jyväskylä (43) Turku (41) Viitasaari (22)
KOKO MAA	Uusikirkko (307) Rautalampi (154) Kanneljärvi (144)	Helsinki (110) Rautalampi (59) Suonenjoki (42)	Helsinki (127) Jyväskylä (43) Turku (41)

(Lähde: Väestön keskusrekisteri, elokuu 1994)

Puheenjohtajan palsta

Erkki Vesterinen

Sukunevostosta valittu toimitusneuvosto on täyttänyt lupauksensa ja toimittanut väli vuoden Vesteristen Viestin, jossa tuodaan esille sukumme menneisyyttä ja nykypäivää. Sukukokouksen jälkeen ilmestyy perinteinen Vesteristen Viesti, jossa kerrotaan kuvin ja sanoin Imatran sukukokouksen tapahtumista.

Perinteen vaalimisen rinnalla on tärkeää tuoda esille myös tämän päivän Vesteristen ajatuksia ja töitä. Suvustamme tuntuu löytyvän runsaasti luovaa voimaa, jonka on hyvä tulla esiin, kannustamaan ja myös lisäämään yhteensuorittavuuden tunnetta suvun piirissä. Sukuseuraamme kuuluu yli

400 jäsentä Muoniosta Kaliforniasta. Uusia jäseniä liittyy jatkuvasti lisää, kaikki heidät toivotaan sydämellisesti tervetulleiksi. Olemme aloittaneet myös suvun jäsenten etsimisen Virossa, tiedetään ainakin Tartossa olevan Vesterisiä.

Imatran sukukokouksesta toivon jälleen aurinkoista ja lämmintä keidasta arkkemme keskelle. Lupaamme, että Imatran kosken kuohujen ohella Imatralla tulevat soimaan myös hanurit ja kanteleet!

Pienistä soliveista puroista syntyvät suuret virrat. Olkoon sukuseuramme vilpittömän ystävyyden ja myötätunnon puro, joka rikastuttaa elämämme virtaa.

”Muut tekkö mitä ossoo, mutta Westerinen tekkö mitä tahtoo”

Näin kertoili Hannes (Willen poika) Vesterinen, kun Wille Westerinen sukuhaara kokoontui elokuussa 1993 Karttulan Hanneksen 85-vuotissyntymäpäivänä. Isäntinä olivat Lea ja Santeri Hötti. Yli 60 sukuhaaran jäsentä, vauvasta vaariin, oli mukana.

Karjalaisen pitopöydän ääressä Hannes myhäili iloisena, kun sukua oli kiinnostanut tämä yhteinen kokoontuminen. Hannes kertoili sukunsa vaiheista.

Wille (s. 1867 Suomenjoella) oli ollut rakennustöissä Savon radalla. Airakselan pysäkin seutuville löytyi puoliso Maria. Willellä ja Marialla oli kolme lasta; Otto (s. 1898), Jenny (s. 1902) ja Hannes (s. 1908). Samainen Savon rata, jota Wille oli ollut rakentamassa, vei Oton ja Hanneksen Kuopioon ja Jennyn Iisalmeen. Myöhemmät sukupolvet ovat ajaantuneet opiskelu ja työpaikkojen takia ympäri Suomea.

Hannes kertoi Willen olleen monipuolinen rakennusmies.

Wille ja Maria vuonna 1912. Lapset (vas.) Jenny s. 1902, Otto s. 1898 ja Hannes s. 1908.

Siitä tulee sanonta ”Muut tekkö mitä ossoo, mutta Westerinen tekkö mitä tahtoo”.

Nuukiakin Willen veljekset olivat olleet. Heillä oli ollut yksi yhteinen sikari, jota säilytettiin riihen hirsien välissä. Aina kylälle mennessä sen sai ottaa mukaan. Se piti kuitenkin palauttaa entiselle paikalleen.

Keskusteltiin myös Vesteristen sukuseurasta. Sukunevoston jäsen, Aino (Oton tytär), kertoi sukututkimuksesta yleensä ja Vesteristen sukuseuran toiminnasta. Vesteristen suvusta on saatavilla harvinaisen paljon tutkittua tietoa. Nuoremmat Vesteriset olivat kiinnostuneita juuristaan, Wille Westerinen esi-isistä 1500-luvulle asti. Vesteristen sukukirja löysi tiensä monen kotiin. Willen sukuhaaraan kuuluvia liittyi Vesteristen sukuseuraan.

Nuoria osallistui kokoukseen yllättävän paljon. Arja Terho (Ainon tytär) tallentaa tekstin käsittelyohjelmalla tietokoneelle tiedot Willen sukuhaaran uuremmista jäsenistä. Tiedosto on vielä puutteellinen ja sitä täydennetään jatkuvasti. Mika ja Paula Vesterinen nauhoittavat Hanneksen haastattelun.

Yhdessäolo oli kotoista. Mitään yhteistä suvun piirrettä emme yrityksistä huolimatta löytäneet. Tosin Eero Rossi (Hanneksen vävy) totesi oppineensa 30 vuoden aikana ”Jos Vesterinen jokin päittää, niin se kyllä toteutuu tavalla tai toisella.”

Seuraavan kerran päätettiin kokoontua Vesteristen sukuseuran kokouksessa kesällä 1996 Imatralla.

Aino Kainulainen
Oton tytär

Sukumessut Turussa 20 – 21.5.1995

Sukumessut järjestettiin tänä vuonna Turussa ja messujen suojelijana toimi rouva Eeva Ahtisaari. Esillä oli paljon mielenkiintoista asiaa laidasta laitaan sukututkimuksesta kiinnostuneille. Vierailija saattoi tutustua mm. kirkon ja arkistolaitoksen arkistoihin. Siirtolaisinstituutti oli pystyttänyt näyttelyn sukututkimuksen vaiheista Suomen ja Yhdysvaltojen välillä. Tarjolla oli myös runsaasti kirjallista materiaalia.

Yksityiset sukuseurat olivat myös edustettuina messuilla. Heillä oli tarjolla tietoa kunkin suvun vaiheista sekä suku-

kirjoja yms. sukuun liittyvää materiaalia myytävänä. Tämän vuoden sukukirjaksi valittiin Matti Heiniemen teos ”Ne rannan tuomet, pihlajat – Heiniemi ja heiniemeläiset viidellä vuosisadalla”. Sukuseurojen paras sukulehti -palkinnon voitti Jäntti svun lehti Laurentius.

Messujen aikana kävijällä oli tilaisuus osallistua myös yleisöluentojen seuraamiseen. Luentojen aiheina olivat mm. karjalaisten sukujen tutkiminen sekä sukulaisten etsiminen ulkomailta.

Tea Vesterinen

Kesän 1996 sukukokous Imatralla

Vesteristen sukukokous Salossa kesällä 1994 valitsi seuraavaksi sukukokouspaikakunnaksi Imatran.

Sukunevosto on omilla kokouksissaan valinnut kokous- ja juhlapaikaksi Imatran kylpylän ja ajankohdaksi kesäkuun toisen viikonlopun 8-9.6.1996. Valintaa puoltaa kylpylän kaunis sijainti sekä nykyaikaiset ja monipuoliset palvelut. Molempien päivien tapahtumat voidaan viettää keskitetysti yhdessä paikassa.

Kylpylä tarjoaa myös oivan tilaisuuden omatoimiseen ulkuluun ja liikuntaan. Lauan- ja iltapäivänä on luuvassa ohjelmallinen risteily Saimaalla. Laivaan nouseaan kylpylän omasta rannasta ja sinne myös palataan. Illalla on mahdollisuus viihtyä hyvässä seurassa esimerkiksi hotellin ravintola tanssien. Sään suosiessa

järjestetään myös rannalle tapahtumaa. Sunnuntaina kokoonnutaan yhteiseen sukujuhlalle. Vesteristen sukuseura ry:n varsinaisen sukukokous päättää virallisen ohjelman.

Sukuseuran jäsenille postitetaan keväällä 1996 jäsenkirje, jossa kerrotaan mm. tapahtumien aikataulu, sekä esitellään Imatran erilaisia majoitus- ja ruokailuvaihtoehtoja. Jäsenistöä ystävällisesti pyydetään tiedottamaan tulevasta kesä-tapahtumasta mahdollisimman laajasti, jotta sukuseuraan kuulumattomat saadaan myös mukaan. Tehkäämme kaikista yhdessä onnistunut, iloinen muistorikas tapahtuma. Sukunevoston jäsenet vastaavat mielellään kokeista ja muuta toimintaa koskeviin kysymyksiin. Tartu rohkeasti puheliimme. **Vesteristen viesti kiittää!**

Itse asiassa kuultuna:

Tekstiilitaiteilija Jukka Vesterinen

Minua on pyydetty kertomaan itsestäni sukuseuran lehteen, koska olen tullut tutuksi ainakin osalle Vesteristen sukua, töitteen välityksellä. Muuten olen ollut varsin vähän mukana seuran toiminnassa.

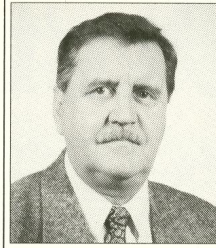
Jo aikoinaan sukuseuran vaakunaa luotaessa taisin olla jonkinlaisena mielipiteen antajana mukana, vaikka en tunteutunut itseäni alan asiantuntijaksi. Nuoruuden tunnossani koin sukuseuratoiminnan koin kaukaiseksi. Nyt vanhetessani ja elämästä nähneenä sukujuurinkin on alkanut herätä mielenkiintoa.

Sukuryijyn ja -merkin kautta olen tullut ainakin ”puhelin-tutuksi” muutamien suvun jäsenten kanssa. Ryijyn suunnittelu on ollut ajatuksia herättävää, muiden työtehtävien joukosta erottuva, mieleen jäänyt työ. Toivon, että perinteinen, mutta esteettisesti tätä päivää ilmentävä ryijy ”Multaa ja hopeaa” osaltaan liittyy siihen kulttuuriperintöön, mitä Vesteristen suvulla on vaalittavanaan.

vaikka jotain juttuja vanhempani kertoivatkin. Vasta nyt alkaisi kiinnostaa kun kertojat ovat jo poistuneet. Juureni joutavat suoraan siihen Olliin, joka 1561 ilmestyi Rautalammille ja perusti sinne uudistilan, Vesterilän. Siellä samoilla seuduilla nuo esi-isäni ovat puurtaneet raivaten kivisiä peltojaan milloin paremmalla, milloin huonommalla onnella. Tunnen itseni luopioksi, koska olen katkaissut sukupolvien ketjun niillä tanhuvilla. Kiinnostukseni veti muuhun suuntaan.

Isäni, isoisäni ja hänen isänsä olivat kaikki seppiä. Muistan vielä elävästi polkeneeni isälleni ahjoa pajassamme. Elävimmät muistoni isästäni liittyvät pajaan, Kerkonkosken kahvilaan, sieni- ja kalareissuihin sekä joka keväiseen veneen tervaukseen Vesterilän kylän rannassa. Isäni kuollessa olin vasta 9-vuotias.

Omalla tavallani saan jatkaa käsityöläisperinnettä omassa ammatissani. Kerkonkoski ja metsät siellä ovat olleet minulle taidekorkeakoulu. Kotimetsät olivat ehtymätön aarreaita mielikuvitukselle ja leikkeille. Siellä myös kehittyi hyvä suuntaavaisto, josta on ollut hyötyä suurpaikungeissa. Luonnon pelkistetty tarkoituksenmukaisuus, tasapaino ja kauneus, niin suuressa mittakaavassa kuin yksityiskohdis-

Imatran kaupungin tervehdys

Vesterisen arvostettu suku on iloksemme valinnut 15. sukukokouksen paikkakunnaksi Imatran.

Heikki Vesterisen Nimi-historiallisen tutkijan 1968 mukaan: ”Nimi Vesterinen on voutien tileissä Karjalan Kansaksella Äyräpään kihlakunnan Uuden kirkon pitäjässä vuonna 1543 mainittu ensi kerran muodossa Vestarein.” Vesterisen suvun vaiheet ja juuret sijoittuvat siis osin Karjalaan Äyräpään Imatran läheiselle raja-alueelle.

On ihailtavaa havaita suomalaisten sukujen kiinnostus omaa historiaansa kohtaan. Tietämys suvun vaiheista ja oman suvun arvostus ovat yksi peruskivi suomalaiselle isetunnon, jota tarvitaan

kansainvälistyvässä maailmassa.

Imatra on luonnonkaunis, vireä vesistöjen kaupunki.

Perusvoimansa Imatra ammentaa suurteollisuudesta, koskesta ja iloisesta karjalaisesta ihmisluonteesta. Toivomme teidän viihtyvän kotikaupungissamme.

Kokoustanne isännöi Saimaan rannalla viihtyisiä, hyvästä palvelusta tunnettu Imatran kylpylä.

Toivotamme Vesterisen suvulle menestyksellistä jatkoa sekä onnistusta seuranne sukukokousta 1996 Imatralla.

Pentti Komi

Imatran kaupunginvaltuuston puheenjohtaja

”Sukupiste” Imatralla

Ensi kesän sukukokouksen ajaksi pystytetään Imatran kylpylän tiloihin ”Vesteristen sukupiste”. Siellä on tarjottu kirjasta ylös kaikkien sukutapaamisen osallistujien nimet. Siellä on myös mahdollisuus liittyä jäseneksi sukuseuraan ja tarkentaa tai täydentää sukukirjamme henkilö-tietoja. Se on myös myyntipiste sukukirjalle, pöytäviirille

ja rintamerkillä. Ostettavissa on myös sukuryijyn teko-ohjeet.

Pisteessä esitellään Vesteristen harrastuskeittäjä elämän eri aloita. Mukana on mm. kirjaa, kuvaa ja kudontaa. Niin nähtävänä kuin osa myös myytävänä.

Halukkaat näytteilleasettajat ottakoot yhteyttä sukunevoston jäseniin.

sakin, ovat jättäneet lähtemättömät jälkensä minuun. Tuotesuunnittelijan ja taiteilijan työ on pelkistämistä, hiomista, olennaisen löytämistä ja esiintuomista.

Toivon, että se terve maalaisjärki, jonka olen perinyt ja lapsuudessa itseni imenyt, ei koskaan hämättyisi. Elämä ja sen perusarvot ovat hyvin yksinkertaiset. Yksi tärkeimpiä on yksilön vapaus. Se tietty henkinen vapaus, jonka tunnen saaneeni perintönä minua ennen eläneeltä sukupolvien ketjulta. Henkinen vapaus on auttanut sopeutumaan erilaisissa tilanteissa matkan varrella. Henkinen vapaus on myös pohja suurpiirteisyydelle ja suvaitsevaisuudelle. Tähän samaan piirteeseen liittyy mielestäni sen kääntöpuoli, ylpeys. Vesterisiä tulevana voisni pitää sitä helmasyntymänä Ottakoon omalle kohdalle kuka haluaa.

Vaikka tässä yhteiskunnassa näenneisesti on mentävä myötävirtaan, koen henkisesti olevani vastavirtaan kulkija ja säilyttäjä.

Henkiset eväät maailmalle lähtöön kasvuympäristön suhteen ovat olleet hyvät. Aineellisesti oli kaikki tarpeellinen, ei enempää, mutta henkinen virikeympäristö on ollut rikas. Olen ihmetellyt mistä minullekin on tullut aikoinaan lähes pakonomainen kipinä amma-

tinvalintaan. Enpä ollut taide-näyttelyitä juurikaan nähnyt ennen kuin olin jo Ateneumissa opiskelemaan. Oppimisen ja tekemisen jano on ihmeellinen voima.

Opiskelin Taideteollisessa korkeakoulussa (Ateneumissa) 60-luvulla. Valmistuin tekstiilitaiteilijaksi. Muutama vuoden työperiodin jälkeen painokangasteollisuudessa Porissa palasin Ateneumiin opiskelemaan sisustus- ja huonekalusuunnittelua. Sitä seurasi muutama vuoden jakso huonekaluteollisuudessa Lahdessa ja samalla opin tekstiilisuunnittelua Taideteollisessa korkeakoulussa. 70-luvun lopulla palasin jälleen tekstiilitaiteilisuuteen Finlaysonin atelje' hen.

Tässä vaiheessa minulla oli jo rakas perheeni, vaimo Liisa ja tytär Maria.

Viimeiset toistakymmentä vuotta olen toiminut freelancerina. Se aika on ollut mielenkiintoinen. Olen pyrkinyt ja osin ajautunutkin tekemään suunnittelutyötä laidasta laitaan tekstiilin eri sektoreilla. Lisänä olen pitänyt tunteama opetustyöhön. Seikkailu eri alueilla on ollut tekstiili-ihmisen intohimoa tutustua omaan alansa. Seikkailu on ollut voimavara. Ei ole ollut kahta samanlaista päivää.

Minulla on ollut yhä enenevässä määrin halu tehdä vapaa-

ta tekstiilitaidetta tuotesuunnittelun rinnalla. Siihen on tarttunut tilaisuuksia, mm. melko monta julkisen tilan tekstiilitaiteesta, mutta silti tuotesuunnittelijan ja taiteilijan yhteensovittaminen ei ole helppoa. Osin mahdollisuuksien mukaan. Kevättalvella Helsingissä Design Forumissa olleen kaksiosaisen näyttelyni teema ja nimi "Muroksia" toivat tätä puolta esille. Tuote- ja varsinkin painokangassuunnittelu on ketjureaktionomainen, luovuudesta ammentava putki, jossa on imua, mutta joka ei tahdo antaa riittävästi tilaa ja mahdollisuutta tekstiilitaiteen kokeilulle ja itsensä määrätietoiseen keskeytymättömälle kehittämiselle sillä alueella.

Taideteoksen tulee herättää katsojassa/kokijassa ajatuksia, mielikuvia ja elämyksiä katsojan oman virityksen mukaan, joko hiljaa tai voimakkaasti. Töiden tulee antaa vapaus ajatukselle. Minulle tekstiilitaiteen voima on materiaalin, tekniikan ja muodon vuorovaikutuksessa ja rehellisyydessä. Tila, johon teos tulee, on minulle olennainen tärkeä suunnittelun ja inspiraation lähde.

Teollisen tuotesuunnittelun taustalla on halu ja vastuu tehdä anonyymää kauneutta, toimivaa kulutustavaraa arkiympäristöömme.

Suunnitteluprosessissa olennaisinta on karstominen, hiominen ja tuotteen tärkeimmän olemuksen esiin tuominen. Työssäni joudun vastaamaan tekniikan, markkinoinnin ja yhteiskunnan haasteisiin. Esim. erilaiset asiakkaat ja markkina-alueet tai tuotteen elinkaari jne. Tuotesuunnittelu on ulkoiselta luonteeltaan varsin rationaalista, mutta henkisesti joudun jatkuvasti asettamaan luovuuteni kertakäyttöisen kaupallisuuden palvelukseen.

Jokin syvällä sisällällä on ristiriidassa työni kaupallisuuden ja itsetarkoituksellisen, jatkuvan uuden tuottamisen kanssa. Onkohan niin, että yksi ihmisikä ei riitä kasvattamaan jälkipolvien ketjusta irronutta Vesterilänkylän "metsien kasvatit" uudeksi EU-kansalaiseksi. Kuitenkin lähtökohdat, tämä työ ja elämä ovat opettaneet etsimään tarkoituksenmukaisuutta ja kysymään: "Miksi?"

Veteraani vieläkin voimissaan

Musiikki aina mukana Kannaksen pojan matkassa

Väinö Vesterisen käsissä harmonikka taipuu yhä taidokkaasti. Nuorena opittu soitin on 75-vuotiaalla veteraanilla hyvin hallinnassa.

uudelleen käsiini. Ilmeni että kylää tarkastamassa käynyt pioneerimies Yrjö Saarnio ei raatsinut jättää soitinta palaamaan, vaan korjasi sen matkansa.

Pääosan jatkosota-ajasta Vesterinen vietti jo tunnettuna alan tekijänä viihdytysjoukoissa. Rintamakiertueita tehtiin tiiviisti vastaanoton ollessa aina lämmin. Sittemmin puolustusvoimain komentaja on myöntänyt Vesteriselle mitalin ansiokkaasta palveluksesta viihdytysjoukoissa.

Suuret persoonat ikimuistoisia ystäviä

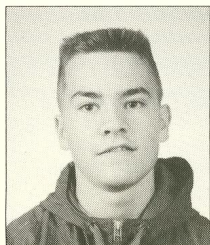
Sodan jälkeen Vesterinen muutti Raahan kautta kierrelyään Imatralle, jossa musiikkiharrastus on jatkunut laaja-alaisesti. Mies mm. perusti oman Rytmiorkesterin, soitti työväenosoittokunnassa ja musisoi pitkään kuulun Valtionhotellin talon vakiokulustoon kuuluneessa orkesterissa.

Orkesterin perusti Heikki Karisma. Hänen lisäksi Vesterinen muistaa noilta ajoilta lämmöllä monia tuttavuuksia: Arthur Fuhrman, Yrjö Gunaropoulos ja Vitali Ketterer, taitajia ja suuria persoonia kaikkia.

– Musiikin suurinta antia minulle ovat olleet juuri nuo kaikki suuret taiteilijat, jotka ovat olleet myös ihmisinä hienoja. Musiikki antaa minulle iloa edelleenkin; tyttäreille se on jo antanut ammatin, pojan poika valmistuu tänä syksynä Sibelius-Akatemiasta ja pojantytär on myös musikaalinen, Vesterinen totei harrastuksen jatkuvuudesta innostuneena.

Haastattelu: Matti Veijalainen
Kuvat: Matti Veijalainen ja Väinö Vesterisen arkisto

Julkaistu
Hanuri-lehden luvalla

Ville – tulevaisuuden Vesterisiä

Ville on neljätoistavuotias, reipas, tavallinen suomalainen poika, vähän ujonpuoleinen. Ville käy Tammelan yläastetta, hiihtää talvisin, kesäisin yleisurheilue ja suunnistaa Tammelan Ryskeen väreissä.

Villen perheeseen kuuluvat reilut kolme vuotta vanhempi veli Vesa, joka käy Tammelan lukiota, hiihtää sekä urheilee muutoinkin. Isä Paavo, synt. v.-49 Kuusjoella, ja joka edelleen kilpailee aktiivisesti eri lajeissa ikämiesarjoissa ja on innokkaasti mukana urheiluseuratoiminnoissa sekä äiti Tuula, joka hänkin harrastaa liikuntaa ja myös huoltaa hiki-perheen pyykin ansiotyönä ohella.

Villellä on isänsä puolelta vahvat Vesteristen sukujuuret. Isoisoisä Joonas Vesterinen v. 1893 – 1980 syntyyään Kanneljärven Kuuterselästä, kantaisä Georg v. 1690 – 1770 ja isoisoäiti Hilja os. Vesterinen

myös Kuuterselästä v. 1894 – 1967, kantaisä Martti syntynyt 1700-luvun alkupuolella.

Villelle sukset sopivat jalkaan jo aivan pikkunappulana.

Voittoja tuli Tammelan Pyhäjärven jäältä varsin tiheään tahditiin nappulasarjoissa. Vähitellen piiri suurentui ja nyt kilpailukenttänä on koko Suomi. Komeimpana sulkana on hatussa viime talvena voitettu, ikäkausi Suomenmestaruuspronssi, Hopeasompa-kisassa Perniössä.

Villen koulunkäynti ei pitkistä kilpailumatkoista ja harjoituksista ole kärsinyt. Todistuksen keskiarvo on pyörinyt ysin paremmalla puolella, kuten usein nuorilla, joilla asiat ovat järjestyksessä.

Villellä, kuten toivottavasti kaikilla nuorillamme, on avaimet käsiinsään hyvään, tasapainoiseen elämään.

Riitta Nieminen

Imatralainen 75-vuoden ikään ehtinyt soittaja-veteraani Väinö Vesterinen on mies, jonka sormia hanurin näppäimet tottelevat sulavasti edelleen.

Vesterisellä musiikki on kulkenut matkassa mukana aina ja se on osaltaan ollut myös perheen leivänleventäjä, vaikka varsinainen leipänsä hän onkin tehnyt rautaiden palveluksessa.

Vesterisen pääsoitin on ollut nimenomaan harmonikka vaikka hänen soitinvalikoimansa ylittää huomattavasti laajemmalle.

Hanuriin innostuin vuonna 1938 Perkjärvellä, missä sain ohjaajakseni itsensä Onni Laihasen. Soitin kiinnostui ja osansa asiaan oli silläkin, että hanuristien keikkapalkkiot taspasivat tuolloin olla suuremmat kuin muilla, Vesterinen selvi.

Vesterinen on syntynyt 11.4.1920 Karjalan Kannaksella Kivennavan Kuokkalassa kolmen kilometrin päässä vanhalla rajalta. Kouluun miehenalku meni Perkjärvellä ja siellä alkoi samalla viulunsoitto pie-

tarilaisen emigranttiopettajan Arthur Kleinin johdolla.

– Sittemmin aloin soittaa klarinetiä, kun piti päästä samaan soitokuntaan isän ja veljen kanssa. Kevyt musiikki ja saksofonin soitto tanssi-orkesterissa alkoivat 17-vuotiaana ja sitten seurasi se hanurin aika Vesterinen muisteli uransa alkuvaiheita.

Yrjö Saarnio pelasti soijan soittimen

Eräs huippuhetki nuoren hanuristin uralla tuli eteen jo vuonna 1939, jolloin Vesterisestä tuli yksi ensimmäisistä radiosoitajista.

– Musiikkiosaston johtaja, professori Ernst Linko otti minut koesoitolle ja hyväksyi sen kuunneltuaan pari kappaletta, Vesterinen muisteli. Samana vuonna rajaseudun nuori suojeluskuntalainen kutsuttiin talvisodan vakiopalvelukseen.

– Joulukuun 5. päivänä tuli määräys kotikylän polttamisesta. Silloin oli mieli matalalla ja ajattelin, että hanuriakaan tuskin enää tarvitsen. Jätin sen kotitaloon tuhoutumaan, mutta myöhemmin sain sen yllättäen

Väinö Vesterisen orkesteri Perkjärvellä vuonna 1939. Vas. Vesterinen itse, Arthur Klein ja Aarne Lindgren

Joululahjaksi, ylioppilalahjaksi, kummilapselle

VESTERISTEN SUKUKIRJA 1994

Sukukirjassa on syntymäajan mukaisessa järjestyksessä mainittu yli 6000 Vesteristä/Westeristä alkaen 1500-luvulta. Lisäksi kirjassa on mm. tiedot talvi- ja jatkosodassa kuolleista Vesterisistä sekä sukuseuran säännöt.

Kirjan hinta on 140 mk + postikulut.

Kirjaa voi tilata sukuseuran rahastonhoitaja Hans Molanderilta (osoite: Wallininkatu 8 A 3, 00530 Helsinki, puh. 90-767 145).

Vesteristen Viesti ottaa mielellään julkaistavaksi tarinoita kaikenikäisistä Vesterisistä ja yrittää täten luoda yhteyttä ja tuntemusta välillemme – toiveena elävä – toimiva sukuseura ja Vesteristen Viesti

KUINKA LIITTYÄ JÄSENEKSI?

Ota yhteys sukunestöön jäsenenä.

Timo Vesterinen

Vakuuttava vaikuttaja, Vihtori Vesterinen

Pariisi helmikuun kymmenenä päivänä vuonna 1947. Vihtori Vesterinen nousse samalta tuoilta, jolta Ludvig XVI oli aikanaan haettu giljotiinille. Raskas rauhansopimus voittajavaltioiden kanssa on allekirjoitettu. Sopimuksen molemmat suomalaiset allekirjoittajat, Carl Enckell ja Vihtori Vesterinen ovat valmiit kotimatalle.

Jälleen kerran on annettu tehtävä suoritettu. Itsenäinen Suomi voi edelleen jatkaa rohkeasti jälleennrakentamista tulevaisuuteensa luottaen.

Mutta kuka oli tämä Vesterinen?

Vihtori Vesterisen syntymästä on tänä vuonna kulunut satakymmenen vuotta.

Kahdeksankertaisen ministerin, yli kolmekymmenen valtiopäivät istuneen ja Paasikiveltä vuonna 1951 ministerin arvonnimen saaneen Vesterisen muistelmasta ovat edelleen luettavaa itsenäisen Suomen historiaa. Ei ainoastaan vuoden 1947 Pariisin matka.

Vihtori Vesterinen aloitti muistelmiansa kirjoittamisen vuonna 1954. Kirjana ne tosin ilmestyivät postuumina vasta vuonna 1985 eli kolmekymmentä vuotta myöhemmin. Oli sata vuotta Vihtori Vesterisen syntymästä.

Tutkija Lauri Haataja kirjoitti Helsingin Sanomissa kirjan ilmestyttyä, ettei 50-luku vielä suosinut Vesterisen muistelmia. Hienovaraisesti ne Haatajan mukaan sabotoitiin. Maalaisliitossa "uusi suunta" oli saanut jalansijaa ja vuoden 1956 presidentinvaalit lähestyivät.

Perusmateriaali oli kuitenkin koossa. Siihen perustuen Kir-

jayhtymä julkaisi teoksen VIHTORI VESTERINEN, KESKISUOMALAINEN VAIKUTTAJA kuten jo aiemmin mainittiin vuonna 1985. Kirjan toimittajana oli maisteri Lasse Kangas.

Kivuton ei ollut tämäkään synnytyksensä. Lauri Haataja otsikoi Helsingin Sanomien kirjoituksensa: "Maalaisliiton Paasikivi". Artikkelit hermostutti historiantutkijoita. J.K. Paasikiven päiväkirjat olivat myös ilmestymässä. Tosin Vesterisen muistelmien jälkeen. Kuinka ne sopisivat yhteen? Ei syytä huoleen. Molemmat ovat edelleen lukemisen arvoisia teoksia. Onhan Vihtori Vesteristä myöhemmin sanottu jopa paasikivilläisemmäksi kuin itseään Juhon Kustia.

Vihtori Vesterisen muistelmasta ovat mielenkiintoisista minä-muotoon toimitetut. Kirjaksi ei mikään tiilikivi, siltä painavaa asiaa. Sivulla esiintyviä lukuisia lähilähdeviittejä poliittisia nimiä. Lukiessa voimistuu käsitys Paasikiven todellisesta luottomiehestä. Ei ainoastaan niin sanottuina vaa- rina vuosina 1945-1948, vaan myös varhemmin ja myöhemmin. Vahva valtiomies arvosti kokenutta keskisuomalaista talonpoikaista ministeriään.

Suomalaisittainkin harvinaisen pitkän ministeriytensä Vesterinen aloitti jo vuonna 1925 Antti Tulenheimon hallituksessa. Hän jatkoi heti seuraavassa Kyösti Kallion hallituksessa. Eduskuntaan Vihtori oli valittu ensimmäisen kerran jo vuonna 1919.

Talvisodan aikana Vesterinen omaksui Paasikiven ajattelutavan. Jatkosodassa hän ei hyväksynyt Saksan tukeutumista eikä suomalaisten Itä-Karjalan valloitusta. Niinpä hän oli vuonna 1946 ryvettymätön

mies lähetettäväksi pääministeri Mauno Pekkalan johtaman hallitusvaltuuskunnan jäsenenä Moskovaan tapaamaan Stalinia ja Molotovia.

Raskaiden sotavuosien jälkeen puolueissa pestiin pyykkiä. Maalaisliiton puheenjohtaja Viljami Kalliokoski oli kompastunut Ribbentrop-sopimukseen kesällä 1944. Kalliokoski luopui puheenjohtajuudesta kesäkuussa 1945. Urho Kekkosen ehdokas uudeksi puheenjohtajaksi oli Vihtori Vesterinen. Puoluekokousväki valitsi kuitenkin vielä tuolloin varsin tuntemattoman kansantaloustieteen professori V.J. Sukselaisen.

Millaista olivat Vihtori Vesterisen ja Urho Kekkosen keskinäiset suhteet?

Yksituumaisesta toiminnastaan huolimatta herrat eivät koskaan ystävyntyneet. Vesterinen toimi Kekkosen kahdessa ensimmäisessä hallituksessa ministerinä. Hän kuului niihin vanhemman polven maakuntapäälliköihin, joiden varauksetonta hyväksyntää Kekkosen ei koskaan saavuttanut. Tämän kerrotaan kiukuttaneen Kekkosta vielä vuosikymmeniä myöhemminkin.

Muistelmiansa viimeisessä luvussa Vihtori Vesterinen läksyttää omaa puoluetaan ja sen eduskuntaryhmää, jossa diktaattorin johtaminen on hänen mukaansa lisääntynyt. Vesterinen ei myöskään voinut hyväksyä tapaa, jolla Kekkosen viides hallitus muodostettiin lokakuussa 1954. Maalaisliiton eduskuntaryhmä oli mennyt "K:n" lakkouhan edessä. Suomalainen talonpoika oli erheitynyt myymään ja ostamaan mielipiteitä henkilökohtaisen

voiton toivossa, kirjoittaa Vesterinen. Kansanvalta ja parlamentarismi oli hänen mielestään vaarassa.

Mielenkiintoinen kirja. Suosittelem!

Vihtori Vesterisen muistiinpanot on tänä vuonna siirretty Jyväskylän maakunta-arkistoon. Kirjan toimittanut Lasse Kangas kertoo aineiston sisältävän esimerkiksi Vesterisen sihteerilleen Aune Honkasalolle saneleman muiston. Siinä on vuonna 1948 päättyneen vaalikauden merkittävimmät tapahtumat Vesterisen näkökulmasta. Tuolloin Mauno Pekkalan kansanrintamahallituksen jäsenenä ja pääministerin varamiehenä hän eli koko poliittisen elämänsä tärkeimpiä hetkiä. Ilmassa leijui kommunistien vallankaappausuhka, YVA-sopimusta synnyttiin Moskovaan, aseita siirrettiin paikasta toiseen ja Helsingin poliisimestari Gabrielsson pyysi eroa. Tämä kerrottakoon ilmaiseksi vihjeeksi sukumme opiskelijoille ja muille Vesteris-tutkijoille. Vihtori tiesi tuon ajan jäävän tasavallan historiaan mielenkiintoisena tutkimuskohteena.

Huumorissakin löytyy. Kirjoituksen lopuksi suora lainaus kirjasta: "No tietenkin tähän on vielä kerrottava se hupaisa paljon naurettu juttu, joka sattui Helsingin rautatieasemalla palattua Pariisista. Tiedustelin makuupaikkaa Jyväskylän linnaan. Kun minulle ilmoitettiin ettei tilaa ollut, taisin vähän suuttua. Sanoin jotakin siihen tapaan, että minä olen Vesterinen."

Junailijan käytös muuttui heti ja hän ilmoitti hyvin kohteesta, että kyllä lähen niin hyvä. Hanurinsoitajalle täytyy aina makuupaikka löytyä."

SUKUNEUVOSTO 1994 - 1996

Puheenjohtaja Erkki Vesterinen, Kissalankuja 17, 17200 Vääkky. Puh. 918-7661 161

Varapuh joht. Anneli Varjonen, Väinämöisenkatu 17 B 18, 33540 Tampere. Puh. 931-2611 691

Sihteerit Justiina Vesterinen, Olavinlinnantie 7 C 38, 00900 Helsinki. Puh. 90-333 341

Rahastonhoitaja Hans Molander, Wallinkatu 8 A 3, 00530 Helsinki. Puh. 90-767 145

Jäsenet: Aino Kainulainen, Peuranpolku 11, 70420 Kuopio. Puh. 971-3641 351

Riitta Nieminen, Maurintie 10, 25250 Märynummi. Puh. 924-7360 071

Terttu Nuutinen, Alatie 11, 77700 Rautalampi, Puh. 979-530 135

Esko Vesterinen, 36640 Iltasmäki, Puh. 936-811 90

Jaakko Vesterinen, Susitie 28 F 41, 00800 Helsinki Puh. 90-785 674

Kyösti Vesterinen, Kangaspellontie 4 A, 00300 Helsinki. Puh. 90-570 451

Lasse Vesterinen, Kurjenpolvi 4, 44500 Viitasaari. Puh. 946-572 302

Tea Vesterinen, Grankullankatu 3 B 30, 21600 Parainen. Puh. 921-4581 016

Timo Vesterinen, Porslahdentie 16 E 6, 00980 Helsinki. Puh. 90-313 496

VESTERISTEN VIESTIN JAKELU

Lehti lähetetään sukuseuran jäsenille. Muille tilaamalla ilmaiseksi niin kauan kuin painosta riittää.

Tilaukset: Terttu Nuutinen, puh. 979-530 135
Timo Vesterinen, puh. 90-313 496

Painopaikka: Painotalo RePe Oy, 1995

MUISTITHAN ILMOITTA
MAHDOLLISEN
OSOITTEENMUUTOKSEN!

Toim. Lasse Kangas

VIHTORI VESTERINEN
Keskisuomalainen vaikuttaja

Toimittanut Lasse Kangas Kirjayhtymä Helsinki, 1985 ISBN 951-26-2800-7

Valitettavasti kirja on kustantajalta loppunut. Hyvin varustetuista kirjastoista se löytynee poliittisten muistelmien hyllystä.

Hyvin on Ervo satunsa lukenut

Dos. Ervo Vesterinen luki monien Vesteristen tavoin lapsena Raul Roineen kirjoittamia satuja, joihin mielenpainuvan kuvituksen taikaynnällä oli loihittu legendaarinen piirtäjä-kuvittaja Rudolf Koivu. Testin ja kuvan joustava yhteistyö satukirjoissa toimi erittäin hyvin.

Kohtalo kuljetti vuosien saatossa aikuisen Ervo Vesterisen Tuulokseen kesien viettoon. Siellä hän kerran sai kuulla istuvansa saman pöydän ääressä kuin kesällä ja keuhkollaan 1941 sotaa paossa ollut Rudolf Koivu oli istunut. Lapsuuden sadut heräsivät eloon. Sillä hetkellä lääkäri löysi vastapainon raskaalle ja kuluttavalle työlle.

Alkoi kulttuurihistoriallinen jäljitys. Naapurit haasteltiin, kirjeenvaihtoja pengettiin ja arkistot tutkittiin.

Tuloksena tästä salapolitiisyydestä syntyi kaikille hyvän piirroksen ystäville tänä vuonna kirja: Rudolf Koivu Tuuloksessa; 1940-luvun kuvitusten erityispiirteitä.

Runsaan kymmenen vuoden harrastus poiki samankaltaisesti kirjan kanssa kuvanäyttely. Heinäkuussa yhdessä Tuulos-seuran ja Hämeenlinnan taidemuseon kanssa järjestetyssä näyttelyssä sai runsaslukuinen yleisö mahdollisuuden ihaila Rudolf Koivun tyyppisimpiä töitä. Esillä oli miniatyyrimäisiä kuvituksia lastenkirjoista ja koulukirjoista. Myös Rudolf Koivun joulunajan kuvitukset ihastuttivat katsojia. Niissä rajaavat väripintoja ääriviivat.

Oman kokoelmansa lisäksi Ervo Vesterinen Raija-vaimonsa kanssa jäljitti näyttelyyn Rudolf Koivun piirroksia pitkin Suomea. Uutteruus palkittiin. Näyttelyyn saatiin lainaksi monta kuvaa mm. Amerin kulttuurisäätiön kokoelmista.

Vuosi sitten järjestetty Rudolf Koivu-kotinäyttely ja tämän kesäiset saavutukset eivät ole Ervo Vesteristä vielä aiheesta tyhjiin ammentaneet. Kustantajan pöydällä on jo uusi käsikirjoitus. Aiheen

arvannette. Intohimoinen harrastajamme on saanut haltuunsa kymmenittäin Rudolf Koivun ja Raul Roineen kirjoittamia kirjoja. On syntymässä kirja työnimeltään Sininen ovi; Raul Roineen ja Rudolf Koivun satutaide. Odotamme julkaisemista

suurella mielenkiinnolla. Osan laajaa Koivu-kokoelmaansa on Ervo Vesterinen alustavasti lupannut tuoda näytille Imatran sukkokokouksen "sukupisteeseen" ensi kesänä.

Timo Vesterinen

Rudolf Koivu (1890-1946) "Kuningas", Tuuloksessa piirretty satuhahmo © Raija ja Ervo Vesterisen kokoelmat